

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 37/07-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť S. K., trvale bytom K., prechodne bytom Z., zastúpenej advokátkou JUDr. L. B., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 454/2001 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo S. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 454/2001 b o l o p o r u š e n é .

2. Okresnému súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 454/2001 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. S. K. **p r i z n á v a** primerané finančné zadost'učinenie 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice – okolie **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. S. K. **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 936 Sk (slovom osemtisícdeväťstotridsaťšesť slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice - okolie **p o v i n n ý** vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. L. B., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 37/07-12 zo 17. apríla 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť S. K. (ďalej len „s'ťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 454/2001.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí s'ťažovateľka v nasledovne opísanom skutkovom stave.

Sťažovateľka podala 4. októbra 2001 okresnému súdu návrh na úpravu práv a povinností k maloletej dcére A. proti odporcovi – otcovi maloletej so súčasným určením výživného. Sťažovateľka rozšírila pôvodný návrh na začatie konania podaním z 28. októbra 2002, v ktorom sa domáhala aj úpravy práv a povinností k maloletému synovi M. proti tomu istému odporcovi.

Okresný súd na pojednávaní 20. septembra 2002 (11 mesiacov po podaní návrhu) vypočul sťažovateľku ako matku oboch maloletých detí a pojednávanie bolo odročené na neurčito, pričom odporca nebol na predmetné pojednávanie predvolaný, ani mu nebol v tom čase doručený návrh sťažovateľky na začatie konania.

Sťažovateľka sa opakovanými písomnými podaniami v rokoch 2002, 2003 a 2004 dožadovala okrem iného aj nariadenia termínu pojednávania, ale okresný súd „... *ignoroval moje požiadavky a oprávnené záujmy*“, preto sťažovateľka podala 19. septembra 2005 sťažnosť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý ju postúpil na vybavenie predsedovi okresného súdu.

Predseda okresného súdu v odpovedi doručenej sťažovateľke 10. januára 2006 uviedol prehľad úkonov vykonaných v danej veci, uznal sťažnosť za opodstatnenú („...*prieťahy spôsobené nečinnosťou prejednávajúcej sudkyne*“) a oznámil, že zákonnej sudkyne bola uložená povinnosť podávať mu písomnú správu o stave konania v trojmesačných intervaloch až do právoplatného skončenia veci. Pojednávania v predmetnej veci nariadené na 10. august 2006 a 22. september 2006 sa neuskutočnili a sťažovateľka považuje ich nariadenie len za formálne.

3. Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. Nc 454/2001 a prikázal okresnému súdu konať v uvedenej veci bez prieťahov. Zároveň sťažovateľka žiada priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnila okrem iného tým, že: *„Za 5 rokov trvania súdneho sporu, počas ktorého do dnešného dňa nedošlo k žiadnemu rozhodnutiu a jasnému výsledku, som zažila veľa krívd, beznádeje a neistoty zo strany Okresného súdu Košice – okolie. Celé toto obdobie zažívam neustály psychický stres, keďže mám dôvodné obavy o to, či budem mesiac čo mesiac schopná zabezpečiť svojim dvom maloletým deťom optimálne podmienky pre ich zdravý psychický a fyzický vývoj a výchovu, pretože na finančnú pomoc mojich rodičov sa nemôžem neustále spoliehať. Aj napriek tomu, že súd je znalý situácie, v akej sa nachádzam, nepristúpil ani len k vykonaniu základných úkonov, ktoré mu prináležali v rámci súdneho konania.“*

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 14. mája 2007 písomne vyjadril predseda okresného súdu listom (sp. zn. Spr. V 225/07) a k jeho vyjadreniu zaujala stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľky, ktoré bolo doručené ústavnému súdu dňa 30. mája 2007.

4.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení bez toho, aby jednoznačne zaujal stanovisko k dôvodnosti sťažnosti uviedol: *„(...)Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom. (...) Otec detí je podľa udania matky švajčiarsky štátny občan žijúci vo Š. V rodných listoch detí je uvedený ako štátny občan bývalej zväzovej republiky J. Doplnované boli aktuálne údaje o otcovi detí i zisťované jeho plnenie vyživovacej povinnosti k deťom. Pre pochybenie pri spracovaní dožiadania a opakovanej potrebe aktualizácie údajov sa nevykonali pojednávania určené na deň 6. 10. 2005, 7. 12. 2005, 2. 3. 2006 a 20. 4. 2006.“* V ďalšej časti opísal priebeh doterajšieho konania.

Ústavný súd v tejto súvislosti nemohol prehliadnuť skutočnosť, že v písomnom oznámení sťažovateľke z 10. januára 2006 (sp. zn. Spr. 2091/05) predseda okresného súdu v tom istom konaní konštatoval pried'ahy v konaní zavinené nečinnosťou vec prerokujúcej sudkyne a sťažnosť sťažovateľky na pried'ahy v súdnom konaní hodnotil ako odôvodnenú.

4.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky na toto vyjadrenie okresného súdu reagovala podaním doručeným ústavnému súdu 30. mája 2007, v ktorom uviedla, že okresný súd vo svojom podaní nepopiera, že došlo k priet'ahom v konaní a sám uznáva, že k zbytočným priet'ahom došlo pochybením okresného súdu pri spracovaní dožiadania.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností, z písomných vyjadrení účastníkov konania a zo spisu okresného súdu sp. zn. Nc 454/2001 ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav predmetného konania:

Sťažovateľka podala okresnému súdu 4. októbra 2001 návrh na úpravu práva a povinnosti rodičov k maloletej A. K., (...) proti jej otcovi M. P., občanovi Š. Vec je vedená okresným súdom pod sp. zn. Nc 454/2001.

Priebeh doterajšieho konania:

- Zákonná sudkyňa 20. septembra 2002 vykonala informatívny výsluch sťažovateľky.
- Dňa 17.októbra 2002 vydala zákonná sudkyňa pokyn kancelárii, aby vyzvala sťažovateľku na oznámenie aktuálnej adresy odporcu.
- Podanie sťažovateľky, ktorým sa vyjadrila k veci a uviedla aj adresu odporcu, bolo okresnému súdu doručené 5. februára 2003. Sťažovateľka zároveň rozšírila návrh,

aby bolo začaté pojednávanie aj o úprave práva a povinnosti k maloletému synovi M., a jeho otcom je tiež odporca. V tejto súvislosti upravila návrh petitu, ktorým žiadala okresný súd, aby zveril maloletú A. a maloletého M. do jej opatery a odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletých.

- Podanie sťažovateľky, ktorým sa doplnujúco vyjadrila k veci, bolo okresnému súdu doručené 10. novembra 2003.
- Dňa 20. októbra 2004 bola zákonnou sudkyňou spísaná zápisnica, ktorá sa informovala o stave konania vo veci sp. zn. Nc 454/2001 a zároveň uviedla, že odporca sa zdržiava na adresách, ktoré oznámila okresnému súdu v predchádzajúcich podaniach.
- Uznesením z 1. apríla 2005 ustanovil okresný súd Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny K. za kolízneho opatrovníka maloletých detí.
- Dňa 1. apríla 2005 bol vydaný pokyn sudkyne na nariadenie pojednávania na 6. október 2005 a náhradný termín pojednávania na 8. december 2005.
- Žiadosť o doručenie súdnej alebo mimosúdnej písomnosti v cudzine z 1. apríla 2005 (len v koncepte, pozn.).
- Dňa 6. októbra 2005 sa uskutočnilo súdne pojednávanie, na ktoré sa nedostavila sťažovateľka ani odporca, dostavil sa iba kolízny opatrovník. Okresný súd pojednávanie odročil na 8. december 2005 s tým, že bude doplnené dožiadanie pre výsluch odporcu a pre prípad, že sa pojednávania nezúčastní, 8. decembra 2005 bude určený náhradný termín.
- Dožiadanie okresného súdu o vykonanie dôkazu výsluchu účastníka a doručenie listín z 13. decembra 2005 (len v koncepte, pozn.).
- Predvolanie na pojednávanie z 13. decembra 2005 s termínom 2. marca 2006 a náhradným termínom pojednávania na 20. apríl 2006.
- Dňa 20. apríla 2006 sa uskutočnilo súdne pojednávanie, na ktorom bola vypočutá sťažovateľka.
- Okresný súd 3. augusta 2006 oznámil sťažovateľke, že pojednávanie určené na 10. august 2006 sa ruší a ďalší termín pojednávania je určený na 22. september 2006.

- Podaním z 27. septembra 2006 právna zástupkyňa sťažovateľky spresnila príjem odporcu, náklady maloletých na život a výchovu, ďalej uviedla, že matka maloletých poberá dávku v hmotnej núdzi a upravila petit žalobného návrhu (upravila výšku mesačného príspevku z 5 000 Sk na 7 000 Sk, pozn.).
- Právna zástupkyňa podaním doručeným okresnému súdu 18. októbra 2006 žiadala vydať predbežné opatrenie, aby okresný súd zveril maloleté deti do výchovy a opatery matke.
- Uznesením z 18. novembra 2006 vydal okresný súd predbežné opatrenie, ktorým zveril maloleté deti A. a M. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať výživné na maloleté deti.
- Právna zástupkyňa podaním doručeným okresnému súdu 10. januára 2007 oznámila plnenie odporcu vo veci výživného a zároveň uviedla jeho novú adresu.
- Okresný súd spracoval 29. marca 2007 žiadosť o doručenie súdnej a mimosúdnej písomnosti v cudzine.
- Predvolanie na pojednávanie z 29. marca 2007 nariadené na 9. august 2007 s náhradným termínom pojednávania na 4. október 2007.
- Uznesením zo 4. apríla 2007 (č. 1. 68) okresný súd ustanovil tlmočnicu a uložil jej vykonať preklad priložených listín do nemeckého jazyka v lehote 7 dní.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 454/2001 o návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom (zverenie maloletých detí do výchovy a opatery a určenie

výživného) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie súdu o výchove a výžive maloletých detí, t. j. ide o existenčnú vec, o agendu starostlivosti súdu o maloletých, kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu (II. ÚS 2/01), aby bol naplnený účel súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že posudzované konanie sa začalo 4. októbra 2001, teda pred viac ako päť a trištvrte rokom, uskutočnilo sa v ňom pojednávanie na okresnom súde a ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené.

1.1 Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť veci“, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je návrh na zverenie maloletých detí do výchovy matky a uloženie povinnosti otcovi detí prispievať na ich výživu, teda po právnej stránke štandardná rodinnoprávna vec patriaca do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

Skutkovú stránku predmetnej veci možno tiež zaradiť k štandardným v rámci agendy patriacej do rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zastáva názor, že konanie vedené proti cudziemu štátnemu príslušníkovi s trvalým pobytom v inej krajine nepatrí ku skutkovo zložitým veciam. Táto skutočnosť môže spôsobiť iba zdĺhavosť konania - vykonávanie úkonov v súčinnosti s orgánmi cudzieho štátu, preklady listín do cudzieho jazyka a potreba časovej rezervy pri nariadovaní pojednávaní. Keďže otec maloletých detí žije vo Švajčiarsku, ústavný súd zdĺhavosť konania vyplývajúcu z uvedenej okolnosti zohľadnil pri určení výšky priznaného finančného zadost'učinenia.

1.2 Aj keď v správaní sťažovateľky ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré zásadným spôsobom mali vplyv na vznik zbytočných priet'ahov v posudzovanom konaní, nemohol ale pri určení výšky priznaného finančného zadost'učinenia (pozri bod 1.1 tejto časti odôvodnenia) nezohľadniť skutočnosť, že sťažovateľka počas prebiehajúceho konania upravovala a menila petit (v dôsledku narodenia maloletého M.), či upresňovala adresu otca maloletých detí. Tieto skutočnosti „objektívne“ majú vplyv na časový priebeh vykonávania úkonov okresného súdu a ich efektívnosť v súčinnosti s orgánmi iného štátu.

1.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatoval zbytočné priet'ahy v konaní od podania návrhu 4. októbra 2001 do 20. septembra 2002, keď okresný súd uskutočnil informatívny výsluch sťažovateľky, v trvaní 11 mesiacov a 16 dní.

Ďalej k priet'ahom v konaní došlo od 17. októbra 2002 (výzva okresného súdu sťažovateľke na oznámenie aktuálnej adresy odporcu) do 1. apríla 2005 (keď okresný súd

vydal uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletým deťom) v trvaní viac ako dva roky a päť mesiacov.

Okresný súd bol nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza, v celkovej dĺžke viac ako tri roky a štyri mesiace.

Obranu okresného súdu spočívajúcu v jeho pochybení pri spracovaní dožiadania ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou prieťahy v konaní, ústavný súd nemohol akceptovať inak ako v neprospech orgánu spôsobujúceho prieťah v konaní, v danom prípade okresného súdu.

2. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3. Ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov, lebo konanie nie je právoplatne skončené.

4. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 500 000 Sk z dôvodov uvedených v bode 3 v I. časti odôvodnenia nálezu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky (pozri body 1.1 a 1.2 tejto časti odôvodnenia) považuje za primerané v sume 50 000 Sk. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil tiež skutočnosť, že okresný súd dočasným opatrením (predbežným opatrením) – uznesením z 18. novembra 2006 zveril maloleté deti A. a M. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na ich výživu. Plnenie vyživovacej povinnosti otcom maloletých detí potvrdila právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní doručenom okresnému súdu 10. januára 2007.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 27. októbra 2006, zaujatie stanoviska 30. mája 2007 k vyjadreniu okresného súdu.

Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, je 1/6 z výpočtového základu. Za dva úkony právnych služieb v roku 2006 prináleží advokátke odmena z výpočtového základu 16 381 Sk, t. j. dvakrát 2 730 Sk a režijný paušál dvakrát 164 Sk,

teda 5 788 Sk. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2007 patrí advokátke odmena z výpočtového základu 17 822 Sk, t. j. 2 970 Sk a režijný paušál 178 Sk, teda spolu 3 148 Sk. Odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za tri úkony právnych služieb) predstavuje celkovú sumu 8 936 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007